

«ΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΟ ΔΑΣΟΣ»

της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

❖ Περιληπτική αναδιήγηση της ιστορίας σε α' πρόσωπο (αφηγητής= Σωτήρης)

Είμαι ο Σωτήρης Κυνηγός. Βρισκόμαστε στην Αθήνα του 1979. Η μητέρα μου νοσηλευόταν στο νοσοκομείο μαζί με την κυρία Ελπινίκη την οποία πρόσεχε η εγγονή της η Κόννη. Με την Κόννη γνωριστήκαμε και κάναμε παρέα. Ήταν ένα 16χρονο κορίτσι που ζούσε εδώ και δέκα χρόνια στην Βοστώνη μαζί με τους γονείς της. Η Κόννη την πρώτη μέρα της στην Αθήνα γνώρισε έναν καλοντυμένο κύριο ο οποίος προσφέρθηκε να την βοηθήσει να βρει την Ακρόπολη. Στην βόλτα που έκανε μαζί του τού διηγήθηκε τον λόγο που ήρθε στην Ελλάδα. Ο κύριος αυτός, Λυκίδης ήταν το όνομα του, ήταν ένας έμπορος ναρκωτικών ο οποίος προσπάθησε να μπλέξει την Κόννη στον επικίνδυνο κόσμο των ναρκωτικών. Από την γιαγιά κατάφερε να της αποσπάσει όλα της τα χρήματα και να της δώσει ουσίες οι οποίες προσωρινά την ανακούφιζαν από τον πόνο της. Με την Κόννη δεν συνέβη το ίδιο. Αν και στην αρχή τής έδωσε χωρίς να το γνωρίζει η ίδια κάποιες ουσίες, την έκανε άβουλο πλάσμα και την οδήγησε σε ένα σπίτι με ναρκομανείς, η Κόννη κατάφερε να δει πόσο επικίνδυνος είναι αυτός ο άνθρωπος και ζητώντας τη βοήθεια τη δική μου και της αστυνομίας απομακρύνθηκε από αυτόν. Κατάφερε συγχρόνως να γλιτώσει τη γιαγιά της και την φίλη της την Νάνση που την είχε χάσει για πολλά χρόνια, αφού μετά από πολλές οικογενειακές απώλειες που έζησε, είχε μπλέξει με τα ναρκωτικά και είχε εξαφανιστεί. Την αναγνώρισε ανάμεσα σε άλλους ναρκομανείς και την έστειλε πίσω στην Αμερική. Το άσχημο ήταν πως ο Λυκίδης κατάλαβε πως τον είχαμε αναγνωρίσει και εξαφανίστηκε από όλα τα στέκια, προσωρινά όπως αποδείχτηκε. Και ενώ πιστέψαμε πως η ιστορία είχε τελειώσει, αυτός είχε άλλο σχέδιο. Ήθελε να μπλέξει οπωσδήποτε την Κόννη. Έτσι τη μέρα που θα ταξίδευε για την Βοστώνη της έστειλε ένα βαποράκι του με ναρκωτικά. Η Κόννη αναγνώρισε την ναρκομανή και ειδοποίησε αμέσως την αστυνομία, η οποία ευτυχώς συνέλαβε την γυναίκα, όμως τον Λυκίδη που βρισκόταν έξω από το αεροδρόμιο δεν πρόλαβαν να τον συλλάβουν, γιατί τράκαρε με το αυτοκίνητο του στην προσπάθειά του να ξεφύγει από τους αστυνομικούς και σκοτώθηκε. Η Κόννη γύρισε ασφαλής στην Αμερική και εγώ έμεινα εδώ στην Αθήνα για να συνεχίσω τις σπουδές μου...

❖ Τα θέματα του βιβλίου

Τα θέματα του βιβλίου είναι ο επικίνδυνος κόσμος των ναρκωτικών και η δύναμη της αληθινής φιλίας. Πόσο εύκολα μπορούν να παρασυρθούν για να βρουν ένα ψεύτικο διέξοδο οι έφηβοι αλλά και οι μεγαλύτεροι άνθρωποι, όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής, η αποξένωση από τους ανθρώπους, ο πόνος,

«ΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΟ ΔΑΣΟΣ»

της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

η μοναξιά, ο φόβος, ο θάνατος είναι ανθρώπινα προβλήματα που πιέζουν, στεναχωρούν και φέρνουν τους ανθρώπους σε αδιέξοδο. Στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από όλα αυτά συχνά πέφτουν θύματα ανθρώπων που παραμονεύουν παντού και θέλουν να βγάλουν εύκολα χρήματα. Οι έμποροι αυτοί στην αρχή πλησιάζουν τα θύματα τάχα από ενδιαφέρον, τους προσφέρουν δωρεάν κάποιες ουσίες, τους εθίζουν σε αυτές και στην συνέχεια τους εκμεταλλεύονται. Οι άνθρωποι που παίρνουν ναρκωτικά κάνουν κάθε είδους παρανομία ώστε να εξασφαλίσουν χρήματα για την καθημερινή τους δόση. Γι' αυτό, όταν μας πλησιάζουν άγνωστοι που προσφέρονται να μας βοηθήσουν, πρέπει να φεύγουμε μακριά τους και να μιλάμε για αυτούς στη αστυνομία και στους δικούς μας ανθρώπους. Τα προβλήματα που έχει ο καθένας μας δεν λύνονται με ναρκωτικά, αυτά το μόνο που προσφέρουν είναι σύντομη ευχαρίστηση που όταν αυτή περάσει οι άνθρωποι που τα πήραν υποφέρουν πολύ και το μόνο που περιμένουν είναι η επόμενη τους δόση που μπορεί να είναι και η τελευταία, αφού οι περισσότεροι πεθαίνουν από νοθευμένη ή υπερβολική ποσότητα ναρκωτικών. Όσοι είναι χρήστες πρέπει να αποτοξινωθούν* υπάρχουν κέντρα αποτοξίνωσης με προσωπικό το οποίο μπορεί να βοηθήσει ανθρώπους που βρέθηκαν κάποια στιγμή της ζωής τους μπλεγμένοι με τα ναρκωτικά. Μπορεί να είναι δύσκολο, αλλά οδηγεί στην ζωή, ενώ οι ουσίες στον θάνατο. Στο βιβλίο επίσης αναδεικνύεται και η δύναμη της φιλίας. Η αγάπη της Κόννης για τη φίλη της τη Νάνση η οποία δεν βγήκε ποτέ από την σκέψη της και η οποία είχε εξαφανιστεί και δεν είχε δώσει σημάδια ζωής για πολύ καιρό. Η Κόννη μόλις την αναγνώρισε ανάμεσα στους υπόλοιπους ναρκομανείς έκανε ό,τι μπορούσε προκειμένου να την απομακρύνει από το κακόφημο στέκι που ζούσε. Κατάφερε να τη σώσει και να τη στείλει πίσω στη Αμερική για να βρει την βοήθεια που χρειαζόταν από τους ειδικούς ώστε να εξαρτηθεί. Και η αγάπη του Σωτήρη για τον παιδικό του φίλο που σκοτώθηκε δεν έσβησε ποτέ από την καρδιά του, αντίθετα τον είχε πάντα στην σκέψη του και ένιωθε πολύ πληγωμένος για την απώλεια αυτή. Όπως και η φιλία ανάμεσα στην Κόννη και τον Σωτήρη, αν και ήταν πολύ πρόσφατη και σύντομη, ήταν αληθινή και δυνατή, αφού ο Σωτήρης έκανε ό,τι μπορούσε για να σώσει την φίλη του από τους εμπόρους ναρκωτικών και να τη βοήθησε να επιστρέψει πίσω στους γονείς της.

❖ Κριτική (δυνατά & αδύνατα σημεία)

Το βιβλίο ήταν πολύ καλογραμμένο, η συγγραφέας μάς παρουσίασε την ιστορία της Κόννης με πολύ ωραίο και αληθοφανή τρόπο. Έγραψε για τα προβλήματα των εφήβων, τους φόβους, τις ανασφάλειες που νιώθουν, τον παρορμητικό πολλές φορές χαρακτήρα τους, τις σκέψεις τους, τους προβληματισμούς για την κοινωνία, το μέλλον και τα ναρκωτικά. Η ιστορία προσπαθεί με κατανοητό τρόπο να δείξει πόσο μεγάλος είναι ο κίνδυνος από τους εμπόρους των ναρκωτικών. Επίσης ενδιαφέρων και πρωτότυπος ήταν και ο τρόπος που μας

«ΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΟ ΔΑΣΟΣ»

της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

σύστησε τους πρωταγωνιστές της. Όλοι τους είχαν ονόματα παρόμοια με αυτά από το παραμύθι της κοκκινোসκουφίτσας: Κόννη Σκουφίτση= κοκκινোসκουφίτσα, Λυκίδης= κακός λύκος, Σωτήρης Κυνηγός= κυνηγός, το τσιμεντένιο δάσος η Αθήνα= το δάσος, η άρρωση γιαγιά Ελπινίκη= γιαγιά της κοκκινোসκουφίτσας! Δεν θεωρώ ότι είχε αδύνατα σημεία το βιβλίο μόνο το γεγονός ότι όλα τα παιδιά τις ιστορίας είναι από καλές οικογένειες που τα στηρίζουν και τα βοηθούν» τι γίνεται όμως με τα παιδιά που ζουν μόνα τους και είναι από διαλυμένες οικογένειες, χωρίς φροντίδα και βοήθεια; Πόσο εύκολα μπορούν αυτά τα παιδιά να απεξαρτηθούν από τα ναρκωτικά; Ίσως θα μπορούσε να μιλήσει και για αυτό το πρόβλημα.

❖ Η συνάντησή μου με την ηρωίδα!

Συνάντησα την Κόννη Σκουφίτση, όταν βρέθηκα στην Βοστώνη 10 περίπου χρόνια μετά το ταξίδι της στην Ελλάδα και είχαμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για την περιπέτεια της εκεί. Αφού μου διηγήθηκε με λίγα λόγια την ιστορία της, ύστερα απάντησε στις δικές μου ερωτήσεις. Την ρώτησα αν την φόβισε η περιπέτεια της και πώς αισθάνεται κάποιος που παίρνει ουσίες. Αυτή μου απάντησε πως στην αρχή τη συνάντηση που είχε με τον Λυκίδη την δέχτηκε από περιέργεια και την επιπολαιότητα μιας έφηβης όπως και την πρόταση του για το δείπνο, αφού δεν περίμενε ότι θα μπορούσε να της κάνει κάτι κακό. Όταν άρχισε όμως να μην αισθάνεται καλά και να γίνεται άβουλο πλάσμα στα χέρια του, φοβήθηκε πάρα πολύ. Η επίσκεψή τους στο σπίτι της Πλάκας και η συνάντηση με τους άλλους ναρκομανείς την τρόμαξε, αλλά δεν μπορούσε να κάνει τίποτα μόνη της για να φύγει από εκεί. Όσο για το πώς αισθάνεται κάποιος που παίρνει ουσίες μού είπε πως η ίδια δεν μπορούσε να μου απαντήσει ακριβώς, γιατί η εμπειρία ήταν άσχημη αλλά ευτυχώς σύντομη. Όμως η φίλη της η Νάνση που έζησε πολλούς μήνες ως χρήστρια της είχε εξομολογηθεί πως υπέφερε αφάνταστα μέχρι να πάρει την δόση της. Μπορεί για λίγο να αισθανόταν καλά χωρίς σκέψεις και προβληματισμούς, όταν όμως περνούσε η επιρροή της ουσίας, η κατάσταση γινόταν πολύ δύσκολη, πονούσε αφόρητα και προσπαθούσε με κάθε τρόπο να βρει χρήματα για την επόμενη δόση. Την ρώτησα ποια είναι η γνώμη της για ανθρώπους σαν τον Λυκίδη οι οποίοι παρασέρνουν νέα παιδιά στα ναρκωτικά και τους υπόσχονται ονειρεμένη ζωή χωρίς προβλήματα και πώς οι νέοι θα προστατεύονται από ανθρώπους του είδους του; Η Κόννη απάντησε πως οι άνθρωποι αυτοί είναι δολοφόνοι που παρασέρνουν τα νέα παιδιά αλλά και μεγαλύτερους ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται σε κάποια άσχημη στιγμή της ζωής τους, τους δίνουν δωρεάν ουσίες στην αρχή ώστε να τους εθίσουν πρώτα και στη συνέχεια τούς κατακλέβουν όλα τα χρήματα, αφού ο μόνος σκοπός τους είναι το κέρδος και ας πεθαίνουν νέοι άνθρωποι από αυτά! Η κοινωνία στην οποία ζούμε μου είπε είναι δύσκολη, έχει απαιτήσεις. Είναι καταναλωτική, οι άνθρωποι ζουν ο ένας δίπλα στον άλλον, αλλά δεν έχουν καμία επικοινωνία μεταξύ τους, δεν γνωρίζει ο ένας τον άλλον, οι γονείς στην προσπάθειά τους να προσφέρουν στην οικογένεια τους

«ΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΟ ΔΑΣΟΣ»

της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

όλο και περισσότερα υλικά αγαθά χάνουν πολύτιμο χρόνο στο οποίο θα άκουγαν τους προβληματισμούς των παιδιών τους και τις αγωνίες τους, με αποτέλεσμα αυτά να στρέφονται προς τους έξω και να συναναστρέφονται με άτομα που τάχα ενδιαφέρονται, αλλά δυστυχώς είναι επικίνδυνοι άνθρωποι...

❖ 15 χρόνια μετά...

Κάθομαι και σκέφτομαι την επιστροφή μου στην Αμερική μετά την επίσκεψη στη γιαγιά Ελπινίκη. Έχουν περάσει σχεδόν 15 χρόνια αλλά οι μνήμες μου είναι τόσο φρέσκιες σαν να γύρισα χθες στο αεροδρόμιο της Βοστώνης. Οι γονείς μου με περίμεναν και οι δύο με μεγάλη αγωνία. Είχαν πληροφορηθεί από την θεία Πανδώρα όλα τα γεγονότα που είχαν γίνει στην Αθήνα και ήταν πολύ ανήσυχοι, για αυτό μόλις με είδαν ανακουφίστηκαν. Όταν φτάσαμε στο σπίτι μας, με έβαλαν να τους πω ξανά και ξανά τι ακριβώς έγινε στην Αθήνα, πώς κατάφερα να ξεφύγω από εκείνον τον κακό τον άντρα, πώς βρήκα τη φίλη μου την Νάνση και πως τα ναρκωτικά που μου έδωσε ο Λυκίδης δεν μου έκαναν κάποιο κακό στην υγεία μου. Ήταν τόσες πολλές οι ερωτήσεις τους και τόση μεγάλη η στεναχώρια τους που με άφησαν μόνη σε εκείνο το ταξίδι. Το μόνο ευχάριστο από όλη την περιπέτεια ήταν που βρήκα την αγαπημένη μου φίλη. Η Νάνση ξεκίνησε πρόγραμμα απεξάρτησης όταν γύρισε στην Αμερική* ήταν μια δύσκολη πορεία αλλά με την βοήθεια της θετής μητέρας της, των εξειδικευμένων κέντρων και της δικής μου κατάφερε και αποτοξινώθηκε. Τώρα ζει ευτυχισμένη, έχει την δική της οικογένεια και ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Η γιαγιά Ελπινίκη μετά από εκείνη την εγχείρηση είναι τελείως καλά, ζει παρέα με τη θεία Πανδώρα και παραμένει ακόμα και τώρα που μεγάλωσε αρκετά η πιο απίθανη γιαγιά του κόσμου! Την επισκέπτομαι κάθε καλοκαίρι. Κάθε καλοκαίρι μου άρεσει τόσο πολύ εκείνο το σπιτάκι δίπλα στη θάλασσα! Εκεί ηρεμώ από την κούραση της Βοστώνης, ξεχνώ τα προβλήματα της δουλειάς μου, τα άγχη και τις αγωνίες μου... Πάντα μου άρεσε η αρχιτεκτονική και αυτό πίστευα ότι θα ήταν το επάγγελμα που θα ακολουθούσα και εγώ όπως οι δύο γονείς μου. Όμως εκείνο το καλοκαίρι στην Αθήνα οι συζητήσεις με τον αγαπημένο μου φίλο Σωτήρη με έκαναν τελικά να καταλάβω πως αυτό που θέλω είναι να συμβάλω στο καλό του κοινωνικού συνόλου πιο ενεργά. Έτσι σπούδασα ψυχολογία και εργάζομαι σε ένα νοσοκομείο της Βοστώνης, βοηθώντας νέους ανθρώπους που έχουν προβλήματα και δεν μπορούν να τα αντιμετωπίσουν μόνοι τους. Τώρα που ανέφερα τον Σωτήρη, ο αγαπημένος μου φίλος ζει στην Αθήνα με την μητέρα του. Τον επισκέπτομαι κάθε φορά που πηγαίνω στην Ελλάδα και περνώ υπέροχα με μεγάλους περίπατους και συζητήσεις και κάποιες φορές κάνουμε μπάνιο στη θάλασσα. Ο Σωτήρης τελείωσε τη νομική και μάλιστα τα τελευταία χρόνια είναι στο τμήμα δίωξης ναρκωτικών της ελληνικής αστυνομίας. Τον χειμώνα είναι όμορφα εδώ στην Βοστώνη. Είναι χιονισμένη και στολισμένη για τα Χριστούγεννα. Φέτος τα Χριστούγεννα τα περιμένω με μεγάλη αγωνία γιατί για πρώτη φορά θα μας επισκεφτούν ο Σωτήρης με την κυρία Ειρήνη! Κατάφερε και πήρε λίγες μέρες

«ΣΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΟ ΔΑΣΟΣ»

της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

παραπάνω άδεια από τη δουλειά του και θα έρθουν να περάσουμε μαζί τις γιορτές. Είμαι τόσο ενθουσιασμένη σαν 16χρονη...